

Ossobucca alla Caïssa

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar bij Hard Gras denk ik aan dat spul waarop hockeyers hun balletje slaan. Mis! 't Is schrijven over voetballen, met als motto dat de standen en competities er hier en nu even niet toe doen.

Het verhaál achter de goal, zogezegd.

Zo is er nu ook een Schakend Gras, Matten getiteld. Dat omvat 13 journalistiek zeer uiteenlopende producties zoals het verhaal over Garry Kasparov of het onleesbare notatiebiljet van Fischer. Omdat snelle stukjes en weblogjes trèrs 2007 zijn, vergelijk ik dit langzamere werk, dit tijdschrift van 126 dichtbedrukte pocketboekpagina's met langzaam-eet. Slowfood.

Bijvoorbeeld Ossobucca. Drie uur kooktijd en 14 stappen, dat is toch vrij rustig, nietwaar?

Het idee van slow food is, dat je meer beleeft als je iets met aandacht doet. Slow food is koken en eten, mét aandacht. Met een goed concept, met een traditie. De meeste slow food gerechten zijn zoals de Milanese Ossobucca, een bewezen concept.

Ik vind dat zeker toepasselijk op dit erg leuke boekje/tijdschriftje, waar ik eerder niet helemaal gerust op was. Alsof iemand zich daar wat van zou hebben aangetrokken! Noch dat dat erg had geweest, het is nummer 1 jaargang 1. Dan mag dat.

Wat me er uiteraard niet van weerhoudt leuk-kritisch erover te schrijven. No pun intended voor de columns die ik oversla.

- Laat de kalfsschenkels op temperatuur komen
- Pel ui, snipper worteltjes en selderij.
- Wentel de Ossobucco door de bloem
- Braad de schenkels 5 minuten aan in roomboter
- Bak de groenten 5 minuten mee
- Leg de schenkels op een bord.
- Roer door het vocht in de pan de witte wijn.
- Voeg de tomatenpartjes en het vleesfond toe
- Leg de schenkels terug in de pan.
- Leg de deksel op de pan en laat 2 ¾ uur sudderen.
- Voeg broodkruimels toe om de saus te binden.
- Wacht weet 5 minuten en voeg citroenrasp toe.
- Voeg vlak voor het opdienen de knoflook toe
- Roer de suus flink door, ca. 2 minuten

Een groot schaker ging aan Mart Smeets verloren..

..want zijn team werd geschorst na scabreuzismes in de gymzaal. De op basis van dit artikel opgeworpen kwestie of een groot schrijver ook gemist wordt, wil ik nog even opschorten.

Zijn boek "De ontsnapping" is mij heel wel bevallen, en Smeets schreef nog andere boeken ook.

Om zijnentwil zijn we hem toch meer aandacht verschuldigd.

Hoe een passie voor Jan Timman een boek baarde

De liefde voor haar onaanraakbare, haar muze Jan Timman was zo diep dat het voor Laurie Langenbach tastbaar, voelbaar werd; haast pijn deed. Die liefde die ze, in weerwil van haarzelf, voor de langharige jongeling ervoer die zo naadloos paste in dat taboedoorbroken, in-crowd-ige Amsterdam.

Jan-de-supremist met zijn fanatiek-passionele, rabiate fascinatie voor het schaakspel. Laurie vertolkte, nee sublimerde die passie met een muziekstuk en daarenboven met een boek: Geheime liefde. Subliem hoe erudiet deze vrijgevochten dame haar gevoelens en gedachten via de pen, via de schone kunsten, laat uitstijgen boven het triviale.

Afijn toen heeft ie d'r geveegd en nog nasoppend strompelde ze terug naar outsider Wally Tax.

64 vragen aan Loek

Loeks roeping te gaan schaken kreeg vaste vorm toen hij zakte voor het Atheneum. Hij kwam dus studietechnisch sneller tot inkeer dan Jan Hein. Of studeert moeizamer, daar wil ik vanaf wezen.

Mabel Wisse Smit is zijn favoriete lid van het koningshuis en de Nederlandse kleinburgercultuur staat hem tegen. Da's logisch. Zelf houdt hij van cola-drinkwedstrijden (1 liter op 2½ minuut) en staat hij sympathiek tegenover Lubberiaanse heropvoedingskampen voor delinquenten (schaak- danwel anderszins blijft onvermeld).

So much for smalltalk. Down to business. Sex voor de partij, kán dat?

Loek heeft voor de partij geen seks. Na de partij wél, maar alleen als hij wint. Gek genoeg -de carnavalskneiter van Brood&Vrienden indachtig- heeft hij geen schaakgroupies, een stelling immers, die uit dit tweetal uitspraken een logische gevolgtrekking zou zijn. Terugkomend op die vrienden die je hebt als je wint... Roi du Caïssa de la Hollande aka KingLoek verhaalt desgevraagd dat je op zijn niveau geen vrienden hebt.

Maar zijn lieflijke eega staat met naam en foto vermeld, en ook ik zou me daarom wel twee keer bedenken alvorens in details te treden.

Vanwaar ik een naadloos bruggetje kan maken naar een volgend stuk:

Never a dull moment

Als u nu denkt: "dat moet wel gaan over Lodewijk Prins", dan hoeft u het artikel niet te lezen. Toch?

Meent u, "dat kan nooit gaan over Lodewijk Prins", dan kunt u het beter zelf lezen. Zou het niet zonde zijn, als u volstond met de maar korte samenvatting die ik hier zou kunnen geven?

Overtuig uzelf, want uiteindelijk is overtuigen iets wat je jezelf moet doen.

Show don't tell

Kent u die uitdrukking? Het is beter om iets te aanschouwelijk te onderwijzen dan louter te spreken. Argumenteren verliest van demonstreren.

Ene Jennifer probeert de verpersoonlijking van de vrouwelijke schaker te zijn, handelend onder de naam Chessbitch. Jan Hein Donner had het niet mooier kunnen, uh, zeggen.

Show don't tell. Een waar woord, die uitdrukking.

Ik beveel Dirk Jan strenge tucht aan...

.. eisen in zijn artikel over Reykjavik IJslandse wereldsterren, ontelbare flessen sterke drank, Missen Universe en mannen met baarden soms niet de hoofdrollen op?

Bandeloosheid! Nozems! Schorriemorrie!

Laat Loek het maar niet horen, het zou nog wel eens Lubberiaans met u kunnen aflopen, geachte heer ten Geuzendam!

PulpFictionLovingLoek will go medieval on your ass..

(als een kwestie van feit)

